

uredničko slovo

Dragi čitatelji,

iza nas je najteži broj dosada. Neke se autore čekalo dugo, a druge se nije niti dočekalo. I uredništvu je trebalo više vremena i inspiracije, ali najvažnije je da naša Lanterna i dalje svijetli. I ovaj broj je broj kontinuiteta, što je dobro i loše u isti mah. No, drukčije nismo znali ni uspjeli. Jedno nam je ipak pošlo za rukom, okupiti neka nova pera i pribaviti tekstove koji vas neće ostaviti ravnodušnima. A pojedini tekstovi poput onog Serđa Dokoea o najstarijim spomenima Vele Luke u pisanim zapisima, izvjesno će postati zaglavnim kamenima u našoj zavičajnoj historiografiji, odnosno neki novi počeci i ishodišne točke u budućim istraživanjima naše prošlosti. Usudit ćemo se pomisliti kako će netko ovu Lanternu otvarati, čitati i citirati godinama poslije.

No, nismo samo gledali daleko unatrag, promišljali smo i o sadašnjosti i budućnosti. Abecedarij društvene zbilje je i ovog puta iskričav, drukčiji, pronicljiv i aktualan s temama koje su sveprisutne, a pandemijsko vrijeme ih je posebno osvijetlilo. Dok smo abecedarijem pokušali uočiti i osvijetliti neke dugotrajne procese/tekovine, osvrtima smo se doticali recentnih kulturnih pojava, nastojeći ih vrednovati. Maro Grbić je dao sebi truda i izvršio detaljnu analizu realizacije projekta uređenja i novog postava Gradskog muzeja u Korčuli.

Nastavili smo s dnevničkim zapisima Šime Vučetića, ovog puta iz 1958.-1959. Po ocjenama naših recenzenata radi se o ponajboljem segmentu ovog časopisa. S nama je ponovno Ivica Duhović Žaknić i njezin više nego zanimljiv pogled na pisanje Ivana Dragojevića, kao i Frano Petković s novim sjajnim tekstom iz blatske prošlosti. No, to nisu nipošto jedina imena koja šire luške prostorne okvire Lanterne.

U portretima smo osvijetlili niz ličnosti iz prvog plana, ali i one s margine. Novi migracijski portreti i autoportreti donose nove priče traganja za svojim posebnim mjestom pod ovim suncem, ali i puteve ispunjene odvažnošću i ustrajnošću, vrijedne divljenja poput onog Linde Crewgee.

Hvala svima koji su nas bezrezervno podržavali, od institucija (Općina Vela Luka, Dubrovačko-neretvanska županija), preko privatnika (Vallegrande, Atlas, Vela Luka d.d.) do vas čitatelja koji naš put činite zaokruženim i smislenim. Da se Lanterna čita vidljivo je i na portalu Hrčak, a posebno vrijedi izdvojiti najčitanije: Petra Milata Panžu s njegovim blatskim riječima, Gorana Pelaića s tekstom o Oliveru, Mariju Barčot i njezin intervju s Vinkom Barčotom, kao i Maju Šunjić i njezin prikaz Vele Luke 1836.

I što reći na kraju, kad je ovo tek početak. Čitajte nas i dalje!